Dosarul nr.5r-69/26
4-26113480-18-5r-08092026

H O TĂ R Â R E
În numele Legii

04 noiembrie 2026 or. *****

Judecătoria Căușeni, sediul *****
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecătorul Vitalie Fachira
grefier Filip Moruz

Cu participarea petiționarei Zinaida Cebotari și avocatului acesteia Lilian Zavalișca, persoanei interesate Vasile Cember, în lipsa agentului constatator inspector principal, Inspecția pentru protecția Mediului *****, Sergiu Pleșca, care a solicitat examinarea în absență,

examinând în ședinţa de judecată publică, în limba română, contestația înaintată de Zinaida Cebotari, împotriva deciziei emise de Inspecția pentru Protecția Mediului ***** cu nr. ***** din *****

C O N S T A T Ă :

La data de 05.08.2026, IPM ***** a fost sesizat de către locuitoarea s.*****, r-ul ***** Cebotari Zinaida, solicitînd să fie atras la răspundere vecinul său Cember Vasile, care cu ajutorul unui furtun, captează apă din fîntîna publică de izvor, de pe str. ***** din s.***** r-ul *****, fără autorizație de folosință specială a apei, de către vecinul său Cember Vasile.

Fiind audiată asupra circumstanțelor cauzei Cebotari Zinaida a declarat că Cember Vasile captează apă din această fîntînă publică deja de 27 ani, fără autorizație de folosință special a apei. El a instalat un furtun metalic din fîntînă pînă la domiciliu și foloseşte apa pentru irigare în grădină. Mai are și un bazin pe care îl umple cu apă din fîntînă. Fiind audiat asupra circumstantelor cauzei Cember Vasile a declarat că întradevăr de mai mulți ani folosește apa din fîntîna publică de pe str. ***** din s.***** r-ul *****. A instalat o țeavă de metal în fîntînă cu diametrul de 40 mm, care la ieşire din fîntînă se unește cu un furtun de plastic cu diametrul de 20 mm, care duce pînă la el în gospodărie. La capatul furtunului a instalat un crant şi se foloseşte de apă numai cînd are nevoie de a folosi apa pentru irigarea grădinii sau adăparea găinilor. Alte animale domestice nu are. Din procesul verbal de măsurare a debitului de apă la fața locului întocmit la data de 18.08.2026, rezultă că modul de captare a apei este gravitațională, apa se captează intermitent, iar debitul captării apei este de 0.20 1/s. Examinând materialele cauzei contravenționale și apreciind probele administrate în ansamblu, agentul constatator reține că răspunderea contravențională prevăzută de art. 110 alin. (2) din Codul contravențional

intervine numai în situația în care persoana utilizează un obiectiv acvatic în cadrul unei folosințe speciale a apei, pentru care legislația impune deținerea unei autorizații de folosință a apei. În conformitate cu prevederile Legii apelor nr.272/2011, autorizația de folosință specială a apei este obligatorie doar în cazurile expres prevăzute de lege. Totodată, actele normative care reglementează procedura autorizării stabilesc că nu este necesară obținerea autorizatiei de folosință specială a apei pentru captarea apei în volum de pînă la 0,2 litri pe secundă, cu exceptia situatiilor speciale prevăzute de lege. Din materialele cauzei rezultă că persoana a captat apă cu un debit de 0,2 litri pe secundă, fapt confirmat de probele administrate. Mai mult ca atît Cember Vasile nu folosește apa pentru activitati economice sau alte scopuri care depășesc sfera folosinței generale, dar o utilizează exclusiv pentru necesităţile spodăriei proprii, într-o zonă în care nu există ape de suprafață. Potrivit art. 22 alin. (1) din Legea apelor nr. 272/2011, constituie folosință generală a apei captarea apelor de suprafață sau subterane fără folosirea instalațiilor ori cu folosirea instalațiilor de capacitate mica, de până la 0,2 litri pe secundă, destinate exclusiv satisfacerii necesitaților gospodăriei proprii. Pentru această categoric de folosință, legea nu instituie obligația obținerii autorizației de folosință specială a apei. Prin urmare, în condițiile în care debitul captării nu depășește limita de 0,2 l/s și nu au fost administrate probe care să demonstreze că utilizarea apei depăşeşte limitele folsinței generale prevăzute de lege, persoana nu are obligația legală de a deține autorizație de folosința specială a apei.

La 20.08.2026, de către agentul constatator, inspector principal, Inspecția pentru protecția Mediului *****, Sergiu Plește, a fost emisă Decizia cu nr.***** din 20.08.2026, prin care s-a dispus încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenției.

La 07.09.2026, Zinaida Cebotari a depus la inspector principal, Inspecția pentru protecția Mediului *****, Sergiu Plește, o contestație care vizează anularea Deciziei cu nr.***** din ***** Dispunerea reexaminării cazului cu evaluarea completă a probelor și circumstanțelor, sau, după caz, atragerea la răspundere contravențională a persoanelor vinovate.

Contestatoarea invocă că organul constatator nu a analizat în mod obiectiv și complet circumstanțele în care a avut loc fapta, limitîndu-se la concluzii generale, fără o evaluare detaliată a situației de fapt, și se menționează că nu este de acord cu decizia dată.

La 07.09.2026, inspector principal, Inspecția pentru protecția Mediului *****, Sergiu Plește a remis contestația depusă Zinaida Cebotari și materialele dosarului contravențional pentru examinare în instanța de judecată.

În ședința de judecată, petiționara Zinaida Cebotari, asistată de avocatul Lilian Zavalișca, a susținut contestația depusă și a solicitat anularea deciziei prin care s-a dispus încetarea procesului contravențional din lipsa faptei.

Persoana interesată Vasile Cember a invocat în ședință că decizia agentului constatator este corectă și nu trebuie anulată.

În ședința de judecată, agentul constatator Sergiu Plește, nu s-a prezentat, prin referința depusă a solicitat examinarea cauzei în absență și menționat că susține Decizia

cu nr.***** din 20.08.2026, a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată, cu menținerea în vigoare a deciziei emise.

În context, instanţa consideră pertinentă jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra *(cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31)*, or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța apreciază contestația Zinaidei Cebotari ca fiind neîntemeiată, din următoarele motive.

La caz, s-a constatat că, la data de 05.08.2026, IPM ***** a fost sesizat de către locuitoarea s.*****, r-ul ***** Cebotari Zinaida, solicitînd să fie atras la răspundere vecinul său Cember Vasile, care cu ajutorul unui furtun, captează apă din fântâna publică de izvor, de pe str. ***** din s.***** r-ul *****, fără autorizație de folosință specială a apei, de către vecinul său Cember Vasile.

De la bun început instanța reține că contestația înaintată de către Zinaidei Cebotari a fost depusă la 07.09.2026, respectiv, instanța consideră că prevederile legale de la art. 448 Cod contravențional privind termenul depunerii contestației au fost respectate.

Potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă are obligația de a cerceta cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, stabilind atât circumstanțele care confirmă existența contravenției, cât și pe cele care o infirmă.

Conform art. 425 alin. (1) și (3) din Codul contravențional, probele reprezintă elemente de fapt dobândite în modul prevăzut de lege, iar aprecierea lor se efectuează potrivit convingerii intime, după examinarea tuturor probelor administrate.

În fapt, din materialele cauzei rezultă că sesizarea contestatoarei a vizat utilizarea de către Cember Vasile a apei din fântâna publică de izvor amplasată pe str. ***** din satul *****, prin intermediul unei conducte metalice conectate la un furtun care ajunge până la gospodăria acestuia. Totodată, persoana vizată nu a negat folosirea apei din această sursă, explicând că o utilizează, în funcție de necesități, pentru irigarea grădinii și adăparea păsărilor domestice.

Prin urmare, împrejurarea utilizării apei și existența instalației de captare nu constituie circumstanțe controversate în cauză. Aspectul care necesită apreciere juridică constă în stabilirea caracterului legal sau ilegal al acestei utilizări și, în mod particular, dacă modalitatea de captare și scopul folosirii apei impuneau obținerea unei autorizații de mediu pentru folosința specială a apei.

Sub acest aspect, instanța reține că art. 110 alin. (2) din Codul contravențional sancționează folosirea obiectivelor acvatice fără autorizația de folosință specială. Prin urmare, pentru existența acestei contravenții nu este suficientă constatarea faptului că o persoană captează și utilizează apă dintr-o anumită sursă, fiind necesar să se stabilească,

în prealabil, că activitatea respectivă constituie folosință specială a apei și că, în consecință, exista obligația legală de a deține autorizația corespunzătoare.

Or, potrivit art. 22 alin. (1) din Legea apelor nr. 272/2011, se consideră folosință generală a apei activitățile care implică captarea apelor subterane sau de suprafață fără utilizarea instalațiilor ori prin intermediul unor instalații de capacitate mică, de până la 0,2 litri pe secundă, destinate exclusiv satisfacerii necesităților gospodăriei proprii, inclusiv nevoilor personale, casnice sau ale propriei exploatații agricole, precum și adăpării animalelor. Totodată, alin. (1^1) al aceluiași articol include în sfera folosinței generale captarea apelor subterane prin intermediul fântânilor și izvoarelor, în condițiile stabilite de lege.

În continuare, art. 23 alin. (1) din aceeași lege prevede că folosința apei care nu cade sub incidența art. 22 constituie folosință specială și poate fi efectuată numai în baza autorizației de mediu corespunzătoare. Așadar, delimitarea dintre folosința generală și cea specială se realizează prin raportare la criteriile expres stabilite de legiuitor, respectiv capacitatea instalației de captare, destinația apei și caracterul utilizării acesteia.

Aplicând aceste prevederi la circumstanțele cauzei, instanța constată că, potrivit procesului-verbal de măsurare a debitului de apă din 18.08.2026, captarea se realizează gravitațional, în mod intermitent, iar debitul măsurat este de 0,20 litri pe secundă. Prin urmare, valoarea constatată nu depășește limita maximă prevăzută de art. 22 alin. (1) din Legea apelor, legiuitorul utilizând expres sintagma „până la 0,2 litri/secundă”, ceea ce include și valoarea exactă de 0,20 litri pe secundă.

De asemenea, din declarațiile persoanei vizate rezultă că apa este folosită pentru necesitățile propriei gospodării, respectiv pentru irigarea grădinii și adăparea păsărilor domestice, fără a fi administrate probe care să indice utilizarea acesteia în scopuri comerciale, industriale sau în cadrul unei activități economice distincte. Or, asemenea destinații se încadrează, în principiu, în categoriile de folosință generală expres prevăzute de art. 22 alin. (1) din Legea apelor.

Instanța acordă relevanță și faptului că utilizarea apei are loc printr-o instalație cu funcționare gravitațională și captare intermitentă, iar debitul efectiv a fost stabilit prin măsurare la fața locului. Astfel, simpla existență a unei conducte metalice și a unui furtun conectat la aceasta nu demonstrează, prin sine, că instalația utilizată depășește capacitatea legală admisă sau că activitatea desfășurată dobândește caracterul unei folosințe speciale a apei. Pentru a reține o asemenea împrejurare era necesară administrarea unor probe concrete care să infirme datele măsurătorii ori să demonstreze că apa este utilizată în alte scopuri decât cele admise de art. 22 din Legea apelor.

Instanța nu poate reține nici argumentul implicit al contestatoarei potrivit căruia folosirea îndelungată a unei instalații de captare, respectiv pe parcursul a aproximativ 27 de ani, ar determina, prin ea însăși, caracterul ilegal al activității. Durata utilizării nu constituie un criteriu legal de delimitare între folosința generală și folosința specială a apei. Legalitatea activității urmează a fi apreciată în funcție de condițiile concrete ale captării și utilizării resursei de apă, raportate la prevederile legale aplicabile.

Totodată, faptul că sursa de apă este o fântână publică nu conduce automat la concluzia că orice utilizare a acesteia necesită autorizație de folosință specială. Caracterul

public al sursei nu înlătură aplicabilitatea dispozițiilor art. 22 din Legea apelor, atât timp cât sunt întrunite condițiile legale pentru folosința generală. Eventualele probleme legate de afectarea accesului altor persoane la sursa de apă sau de încălcarea unor reguli de administrare a acesteia ar putea constitui obiectul unei examinări distincte, însă nu pot substitui elementele contravenției imputate prin art. 110 alin. (2) din Codul contravențional.

În ceea ce privește criticile contestatoarei referitoare la caracterul pretins incomplet și neobiectiv al examinării efectuate de agentul constatator, instanța constată că acestea nu sunt susținute prin indicarea unor probe concrete care ar infirma rezultatele măsurătorii debitului de apă, declarațiile persoanei vizate sau constatările consemnate în materialele cauzei. Simplul fapt că contestatoarea nu este de acord cu soluția adoptată de agentul constatator nu demonstrează caracterul ilegal al acesteia și nu constituie, în sine, un temei suficient pentru anularea deciziei contestate.

Instanța subliniază că dreptul unei persoane de a sesiza autoritățile competente cu privire la o eventuală încălcare a legislației nu presupune, în mod automat, confirmarea susținerilor acesteia și nici obligativitatea sancționării persoanei reclamate. Soluția asupra existenței unei contravenții trebuie să rezulte din probele administrate și din verificarea corespondenței dintre situația de fapt constatată și norma contravențională invocată.

În consecință, instanța constată că agentul constatator a identificat corect problema juridică esențială, respectiv necesitatea stabilirii caracterului special sau general al folosinței apei, iar datele rezultate din materialele cauzei nu demonstrează existența obligației deținătorului instalației de a obține autorizație de mediu pentru folosința specială a apei. În lipsa acestei obligații legale, nu poate fi reținută nici folosirea obiectivului acvatic fără autorizația prevăzută de art. 110 alin. (2) din Codul contravențional.

Prin urmare, instanța apreciază că decizia agentului constatator din 20.08.2026, prin care s-a dispus încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenției, este întemeiată, iar argumentele invocate de contestatoare nu sunt de natură să justifice anularea acesteia. În consecință, contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Instanța mai reține că, potrivit art. 7 din Codul contravențional, nimeni nu poate fi tras la răspundere contravențională decât în condițiile în care vinovăția sa este dovedită în modul prevăzut de lege. Orice dubiu rezonabil cu privire la existența elementelor constitutive ale contravenției urmează a fi interpretat în favoarea persoanei în privința căreia se desfășoară procesul contravențional.

În consecință, instanța constată că soluția de încetare a procesului contravențional este legală și întemeiată, iar argumentele invocate în contestație nu sunt de natură să răstoarne concluziile agentului constatator și nici să justifice anularea încheierii contestate.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile art. 395, 448, 460 și 462 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

H O TĂ R Ă Ș T E :

Se respinge ca fiind neîntemeiată contestația depusă de către Zinaida Cebotari, împotriva deciziei emise de Inspecția pentru Protecția Mediului ***** cu nr. ***** din 20.08.2026, dispunerea reexaminării cazului cu evaluarea completă a probelor și circumstanțelor, sau, după caz, tragerea la răspundere contravențională a persoanelor vinovate.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul *****.

Președintele ședinţei,
judecătorul Vitalie Fachira